

[பேரவைத் தலைவர்] [1989 நவம்பர் 1]

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 35/1989) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஈ) கேளிக்கைகள் வரி மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

(13-05)

“29—6—1989 ஆம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் நிதி (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 1/1989) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது.”

தீர்மானம் முறைப்படி வழிமொழியப்பெற்றது.

[1989 நவம்பர் 1]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் நிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1989 * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 36/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரரசிரியர் க. பொன்னுசாமி அவர்களின் தீர்மானமும், சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானமும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன.

பேரரசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரி தொடர்பான இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் ஒரு முரண்பாடு காணப்படுகிறது என்பதால் அதைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெருநகரங்களில் இருக்கிற திரை அரங்கங்களுக்கான வரி 53 விழுக்காட்டிலிருந்து 40 விழுக்காடாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் நகர எல்லைக்கு அப்பால் இருக்கிற—5 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கிற எல்லாத் திரையரங்கங்களும் அதே வரியைத்தான் செலுத்தவேண்டும் என்பது நியாயத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெருநகரங்களில் இருக்கிற திரையரங்குகளில் இருக்கிற இருக்கைகளின் எண்ணிக்கை வேறு, அவர்கள் வசூலிக்கிற கட்டணமும் வேறு. ஆனால் வெளியே இருக்கிற தியேட்டர்களின் நிலைமைகள் வேறு என்பதை அரசு ஆராய்ந்து இதைக் கைவிட்டு, புறநகர்ப் பகுதிகளில் இருக்கிற திரை அரங்குகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதோடு வரி பெரும்பாலும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அரசு நீண்ட நாட்களாக விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. வரி குறைகிறது என்று சொன்னால், கட்டணம்

* 31—10—1989 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

குறைய வேண்டுமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே ஒரு திரைப்படத்திற்கு வசனம் எழுதியிருப்பது எனக்கு நினைவில் இருக்கிறது. “இன்று சட்டத்தை நீட்டுவோர் அன்று வாட்டத்தைப் போக்கியிருக்க வேண்டும்” என்று அதிலே குறிப்பிடுகிறார். அந்த அடிப்படையில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரியைக் குறைக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது அதன் காரணமாக கட்டணம் குறைந்திருக்கிறது என்ற நிலைமை வந்தால்தான் மக்கள் வாழ்த்துவார்கள். ஆனால் வரி குறைந்திருக்கிறது, கட்டணம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இடையிலே என்ன நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதை நான் சந்தேகமாகச் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் இந்த எண்ணம் மற்றவர்களுக்கு வரக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் கூறுகிறேன். இது எந்தவகைப் பொருளாதாரம் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. இந்தப் பொருள் யாருக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் வந்துவிடாமல், இதை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வரியைக் குறைத்ததைப்போலவே, கட்டணத்தையும் குறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் வைத்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவுக்கு என்னுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து அமைகிறேன், வணக்கம், நன்றி.

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கேளிக்கை வரி பற்றிய சட்ட முன்வடிவிலே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அவர் பொறுப்பேற்ற பிறகு, கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில் சினிமா படத் தயாரிப்பாளர்கள், பட விநியோகஸ்தர்கள், திரை அரங்கு உரிமையாளர் ஆகியோர் யெல்லாம் அமைத்து ஒரு முத்தரப்பு கூட்டம் போட்டு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையெல்லாம் பார்த்து, ஏற்கெனவே இருக்கிற வரியை சீரமைத்ததன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் குறையக்கூடாது; அதைப்போன்றே பட விநியோகஸ்தர்களுக்கும் வருவாய் குறையக் கூடாது, திரையரங்கு உரிமையாளர்களுக்கு இருக்கிற சங்கடங்களையும் போக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம், இந்த வரிவிதிப்பு முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. கோ. புவராகன்]

குறிப்பாக, வீடியோ படங்கள் எல்லாம் வந்துவிட்ட பிறகு, புதிதாக எடுக்கப்படுகிற படங்கள் நல்ல தரமான படங்களாக இருந்தால், அதிக நாட்கள் ஓடுகின்றன. சில திரையரங்குகளில் அதிக நாட்களுக்கு ஓடுவதில்லை. நல்ல படங்களுக்கு—எனக்கு முன்னால் பேசிய நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல்—கட்டணங்களை அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. ஒரு நபருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் கட்டணம் என்றிருக்கிறது. அப்படியும் கட்டணம் 2 ரூபாய் என்றால் ரூ. 5 கூட கொடுத்துப் பார்க்கிறார்கள். சில படங்கள் 100 நாட்கள் ஓடுகின்றன மூன்று வாரம், நான்கு வாரம், ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் ஆகிற

(13-10)

வரை அதிக அளவில் டிக்கெட்டுகள் வெளியே விற்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, சென்னை நகரத்திலே ஒரு புதிய சட்டம் இருக்கிறது. அது, திரையரங்குகளுக்கு வெளியே டிக்கெட்டுகள் விற்பனை செய்யப்பட்டால் அதைத் தடுத்து அவர்கள் மீது வழக்குப் போடுவதற்கு, தியேட்டர் உரிமத்தை ரத்துச் செய்வதற்கு போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது. சமீபத்திலே பல நகரங்களிலே தென் மாவட்டங்களிலே திரையரங்குகளில் அதிக எண்ணிக்கையில் டிக்கெட் கொடுத்து ஏராளமானவர்களை நிரப்புகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் டிக்கெட்டுகளின் தொகையையும் கூட்டி விற்கிறார்கள். இதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டபோது, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சட்டத்திலே, முழுமையாக திரையரங்குகளை தடை செய்வதற்கில்லை; ஒரு வாரம், இரண்டு வாரங்கள் அந்தக் கொட்டகைகளில் காட்சிகளை நிறுத்த வேண்டுமென்று ஆணையிட்டாலும், திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் மேற்கொண்டு நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குறை இருக்கின்றது. முதலமைச்சர் இதையெல்லாம் பார்த்து இது போன்ற திரையரங்குகளில் புதிய படம் வரும்போது அதிக எண்ணிக்கையில் டிக்கெட்டுகளை ஒரே சமயத்தில் நிரப்புவது, ஒரு குறித்த தொகையை வைத்து, அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கின்றவர்கள் திரையரங்குகளில் எங்கு வேண்டுமானாலும் உள்ளே போய் அமர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நியதி அளித்து உள்ளே அனுப்புவது போன்ற முறைகேடுகளைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; அந்த முறைகேட்டைத் தவிர்ப்பதற்கு

[திரு. கோ. புவராகன்] [1989 நவம்பர் 1]

ஏதாவது சட்டம் இயற்ற முடியுமா? அல்லது அங்கு இருக்கிற மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு ஒரு சட்டம் இயற்றுவதன் மூலம் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு வழங்க முடியுமா என்பதை ஆலோசனை செய்து நல்ல முறையிலே, படம் பார்க்கின்றவர்கள் எந்தப் படமாக இருந்தாலும் திரையரங்குகளில் இருக்கைகளில் நன்றாக அமர்ந்து பார்ப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு கொட்டகையில் ஆயிரம் எண்ணிக்கை இருக்கைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் 3 ஆயிரம் டிக்கெட்டுகள் வரை கொடுத்து, அவர்கள் அந்தக் கொட்டகையின் கரம்பிவனுக்குள்ளே எங்கு வேண்டுமானாலும் இருந்து படம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலையிலே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அந்த நிலையை ரத்துச் செய்வதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் அல்லது அதுபற்றி கண்காணிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது இருக்கிற சட்டத்தில் மாவட்டங்களில் அவ்வாறு செயல்பட முடியாது; மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு, மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை; மாநகராட்சியில் மட்டும்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கின்றது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிக எண்ணிக்கையில் டிக்கெட்டுகள் விற்கக்கூடாது. அதிக எண்ணிக்கையில் மக்களை திரையரங்குகளின் உள்ளே அனுமதிக்கக் கூடாது. இதைச் சரி செய்வதற்கு புதிய சட்டம் ஏதாவது கொண்டுவர முடியுமா என்று முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் குறிப்பாக இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்ட அமைப்பின் மூலம் முத்தரப்பினருக்கும் எல்லா சலுகைகளும் ஏற்பட்டிருக்கிறது; எல்லோரும் வரவேற்கின்றார்கள் என்று சொல்லி இந்த சட்டத்தை நான் வரவேற்று முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கு கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். திரைப்படம் என்பது மக்களின் பொழுதுபோக்கு சாதனம் என்பதை நாம் முக்கியமாக அறிவோம். திரைப்படக் கலையும், மற்ற கலைகளும் கூட இத்தகைய மக்களின் வாழ்வு மேம்பாட்டிற்கும், விழிப்புணர்வுக்கும்

1989 நவம்பர் 1] [திருமதி பாப்பா உமாநாத்]

உதவ வேண்டும் என்பதும் எங்களுடைய கருத்து. பொதுவாக இன்றைக்குத் திரைப்படங்கள் தரம் குறைவாக இருப்பதை நாம் அறிவோம். அதைப்பற்றி வேறு ஒரு சமயம் முடிவு செய்வோம். ஆனால் பொதுவாக மக்களிடம் இன்றைக்கு சினிமா பார்க்கக் கூடிய மோகம் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதும், திரைப்படங்களில் வரக்கூடிய கே. ஆர். விஜயா ஆதி பராசக்தியாக, ராதா சீதையாக, ஜெயலலிதா பார்வதியாக—இப்படி வரக்கூடிய திரைப்படங்களில் அவர்களை தெய்வமாக நினைத்து படம் பார்ப்பவர்கள் கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தெய்வங்கள் அல்ல என்பதை நாம் அவர்களுக்குக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இதுமாதிரி பல்வேறு விஷயங்களில் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு சாதனமாக சினிமா அமைய வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

இரண்டாவது திரையரங்குகள் இப்போது சுத்தமாக சுகாதாரமாக இல்லை. குறிப்பாக கழிப்பறைகள் சுத்தமாக இருப்பதில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அதுமட்டுமல்லாமல் குடிப்பதற்கு குடிதண்ணீர் பல திரையரங்குகளில் இருப்பதில்லை. திரையரங்குகள் பலவற்றில் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் இரவுக் காட்சியோ அல்லது முதல் காட்சி பார்த்து விட்டு இரவில் வரக்கூடியவர்களுக்கு குறிப்பாக பெண்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பற்ற நிலைமை இருக்கிறது. பல சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் அடி ஆட்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல, சில சமயம் சமூக விரோதிகளும் இதில் பங்கு எடுக்கிறார்கள். இதைக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது, வரிமோசடி செய்வது பரவலாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. குறிப்பாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, நாங்கள் பெட்டிஷன் கமிட்டிக்கு போனபோது, கோவில்பட்டி, தூத்துக்குடி மற்றும் பல பகுதிகளில் 90 சதவீதம் சினிமா தியேட்டர்களில் வெறும் கட்டணம் மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு டிக்கெட் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்போழுது எடுத்துக் கேட்டால் அவர்கள் ஆள் வைத்துக்கொண்டு செய்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அபிமான

[திருமதி பாப்பா லக்ஷ்மி] [1989 நவம்பர் 1]

நட்சத்திரங்கள் நடிக்கக்கூடிய திரைப்படம் என்றால் இரட்டிப் பாக்கப்படுகிறது. கஷ்டப்பட்டு தியேட்டருக்குக் குடும்பத் தோடு வந்துவிட்டு சினிமா பார்க்க முடியாமல் திரும்பவும் போக விரும்பாமல் பேசாமல் அதிக கட்டணம் கொடுத்து டிக்கெட் வாங்கி பார்த்து விட்டுப் போகிறார்கள். எதிர்ப்பு இருந்தாலும், மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு வந்திருப்பார் ஆசையோடு சினிமா பார்க்கலாம் என்று, எனவே திரும்பிப் போக வேண்டாமென்று பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த முறையிலே இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் அதில் கறாராக ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அவர் சொன்னதுமாதிரி காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு, போய் வேறும் உரிமத்தை ரத்து செய்வேன் என்று சொல்வதன் மூலமாகவும் அல்லது அபராதத் தொகை விதிப்பதன் மூலமாகவும் இதைக் கட்டுப்படுத்திவிட முடியாது. இது ரொம்பவும் ஆழமாக வேரோடிப்போன விஷயம். ஆகவே, திரையரங்குகளிலேயே டிக்கெட் திடைக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு அதிகாரம் காவல் துறையினருக்கு இந்த விஷயத்தில் தருவது அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத் தருவது உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு, திரையரங்குகளில் பாவலாக ஆபாசப் படங்கள் இரவுக் காட்சிகளில் காட்டப்படுவதை நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அப்பொழுது கூட அதைக் கண்காணிக்க ஆட்களை அனுப்பச் சொன்னபோது, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், போகக் கூடியவர்களும் அனுபவித்து விட்டுத்தான் வெளியே வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்த முறையும் அப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தென் மாவட்டங்களில் அதிகமாக நடந்துகொண்டிருப்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வரி விதிதம், நகர்ப்புறத்திற்கும் கிராமப்புறத்திற்கும் ஒரே மாதிரி போடப்பட்டிருப்பதாகவும், கிராமப்புறங்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை தர வேண்டுமென்று சொல்லி

1989 நவம்பர் 1] [திரும்பி பாப்பா உமாநாத்]

அந்தத் தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரியைப் பொறுத்தவரையில் திரையரங்குக்கு 53-ஐ 40 ஆக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கட்டணத்தில் முதல் வகுப்புக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது எட்டு அணா என்று இப்படி இரண்டு ரூபாய் ஆனால்கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால், சாதாரண மக்கள் அதிகமாகப் போகக்கூடிய மற்ற வகுப்புகளுக்கு உயர்த்தப்பட்ட கட்டணங்களைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு பங்குகள் தருவது சம்பந்தமாக 20, 80 என்ற விகிதத்தில் நகராட்சிக்கும், பேரூராட்சிக்கும் தரலாம் என்பது எங்கள் கட்சியினுடைய கருத்து 80 நகராட்சிக்கும், 20 அரசுக்கும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குதிரைப் பந்தயம் சம்பந்தமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், கோபுர சின்னத்தோடு இன்றைக்குக் கோலாகலமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த ரேஸ் கிளப்பை அரசு ஏற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசு ஊழியர்கள் இன்றைக்கு 12 (1) பிரிவினப்படி அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு ஊதியக் கமிஷன் சிபார்சுகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதையும் 650 தினக் கூலி ஊழியர்கள் இன்றைக்கும் தினசரி 15 ரூபாயைப் பெற்றுத்தான் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்காக நிதித் துறை செயலாளர், உள் துறைச் செயலாளர், ரேஸ் கிளப் கஸ்டோடியன் ஆகியோர் அடங்கிய ஒரு குழு பரிந்துரை செய்தும்கூட இன்றைக்கும் என் அமலாக்கப்படவில்லை என்பதையும், ரேஸ் கிளப் இயக்குநரும், சேர்மனும் தடையாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை அரசு கவனித்து அந்த ஊழியர்களுடைய பாதுகாப்பிற்கும் ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. வெ. இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தமிழ்நாடு கேனிக்கைகள் வரி சட்டத் திருத்த மசோதாவின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி.

[திரு. வெ. இராக்.] .. [1989 நவம்பர் 1]

கூறிக் கொள்கிறேன். கடந்த 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டத் திருத்த அவசரச் சட்டம் 1989 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கேளிக்கை வரி சட்டத் திருத்த மசோதாவின்படி செக்ஷன் 4, 5 (ஏ) 5 (பி) ஆகியவைபற்றிய திருத்தம் கவனிக்கத்தக்கது.

செக்ஷன் 4-க்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள திருத்தம் ஏற்கனவே பெருநகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள தியேட்டர்களில் 1989 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரை 53 பர்சென்ட் வரி செலுத்தி வந்ததை 40 பர்சென்டாகக் குறைத்து பெரும் சலுகை வழங்குகிறது. செக்ஷன் 5, 5 (பி)-க்கு உள்ள திருத்தம் நகராட்சி மற்றும் ஊராட்சிகளில் உள்ள திரையரங்குகளில் 1989 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் தேதிக்கு முன்பு செலுத்தி வந்துள்ள வரியிலிருந்து கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் செக்ஷன் 5ஏ, 5பி ஆகியவைகளுக்குள்ள திருத்தப் படிக்கு ஐந்து கிலோ மீட்டர் பெரிபரல் விமீட்டில் உள்ள தியேட்டர்களுக்கு செக்ஷன் 5ஏ, 5பி திருத்தம் செய்தபடி பலன் அடைவதற்கில்லை என்று புரொவிசோ (Proviso) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே செக்ஷன் 5பி-இன்படி காம்ப்வுண்டிங் வரி செலுத்தி வந்த தமிழ்நாட்டிலுள்ள 753 தியேட்டர்களை இந்த மசோதா பாதிக்கிறது.

அவசரச் சட்டம் 1/83-னால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் சுமார் ஐம்பது பேர்கள் மட்டும் உயர்நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். மீதிப் பேர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் பயந்து ரிட் மனு தாக்கல் செய்யவில்லை. சட்டத் திருத்த மசோதாவின்படி மேற்படி ஷரத்து பெருநகர்ப் பகுதியிலுள்ள திரையரங்குகளைப் போல நகர்ப்புற எல்லையிலிருந்து ஐந்து கிலோ மீட்டர் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள திரையரங்குகளுக்கு 40 பர்சென்ட் வரி செலுத்த வேண்டுமென்பது நியாயமற்றது. அதற்கான காரணம் விளங்கவில்லை. பெருநகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள திரையரங்குகளில் குறைவுக் கட்டண விகிதம், இருக்கை எண்ணிக்கை, மொத்த வருவல் ஆகியவை 5 கி.மீ. சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள திரையரங்குகளை விட மிகவும் அதிகம். ஓரிரு திரை

(13-20)

யரங்குகளைத் தவிர 5 கி.மீ. சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள திரையரங்குகளில் பழைய படங்கள், வெளியான தேதியிலிருந்து சில மாதங்கள்

1989 நவம்பர் 1]

[திரு. வெ. இராசு]

அல்லது வாரங்கள் கடந்து தான் திரையிடப்படுகின்றன. இவ்வாறு உள்ள நிலையில் மேற்படி 5 கி.மீ. எல்லைக்குள் உள்ள இரண்டாம் தர மூன்றாம்தர தியேட்டர்களை பெருநகர் எல்லைக்குள் உள்ள முதல் தர தியேட்டர்களோடு ஒப்பிட்டு, நகர்ப்புற தியேட்டர்களைப்போல 5 கி.மீ. எல்லைக்குள் உள்ள தியேட்டர்களுக்கும் திரையித்து அந்த அளவிற்கு அவர்களும் செலுத்த வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் நியாயமற்றது. கிராமங்களில் பெரும்பாலும் அதிகப்படியாக புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய திரைப்படங்களே ஓடுகின்றன என்ற காரணத்தால் அவசர அவசரமாக இந்த மசோதாவை பிறப்பித்து இருப்பதற்கு நான் கண்டனம் தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்தமைக்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரியிலே குறைவு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல நகரப் பகுதிகளுக்குச் சுற்றியிருக்கிற பகுதிகளுக்கும் இதே அளவு டாக்ஸ் போடுவது சரியானதல்ல. நகரப் பகுதிகளுக்குச் சுற்றியிருக்கிற பகுதிகளில் இருக்கிற தியேட்டர்களுக்கு டாக்ஸை குறைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறோம்.

நம் நாட்டில் இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்களும், நடுத்தர பிரிவைச் சார்ந்தவர்களும் தான் சினிமா தியேட்டர்களில் சினிமா பார்க்கப் போகிறார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் வீட்டில் இருந்து வீடியோ படங்களைப் பார்க்கிறார்கள். அதற்கு எந்த வரியும் போட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆம்னி பஸ்களிலும், அரசாங்க பஸ்களிலும் கூட இரண்டு ரூபாயிலிருந்து ஐந்து ரூபாய் வரை வீடியோவிற்காக வசூலிக்கிறார்கள். அதற்கு நம் முடைய அரசு எந்த டாக்ஸும் போட்டதாகத் தெரியவில்லை. வீட்டிலே வைத்திருக்கிற வீடியோக்களுக்கும் வருடத்திற்கு 100 ரூபாய் என்று டாக்ஸ் விகித்தால் நிச்சயமாக அரசிற்கு அதிக மாக வருமானம் வரும். தியேட்டர்களுக்கு நாம் இன்னும் டாக்ஸை குறைக்கலாம். இதை என் சொல்கிறேன் என்றால் ஏழை எளிய மக்களும், நடுத்தர மக்களும் தான் சினிமா தியேட்டர்களில் கியூவில் நின்று மக்கட் வாங்கி சினிமா பார்க்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு வரியை ஒன்றும் குறைத்துவிட்டு, வசதி படைத்தவர்கள் வீட்டிலிருந்து எ.சி. ரூமில்லிவந்து பார்க்கிற வீடியோக்களுக்கும் டாக்ஸை அதிகமாக விகித்தா, அரசின் வருமானத்தைப் பெருக்குவது சிறப்பாக இருக்கும்.

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

[1989 நவம்பர் 1]

ஆம்னி பஸ்களில் வீடியோவிற்கு 5 ரூபாயிலிருந்து 10 ரூபாய் வரையில் வசூலிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு ட்ரிப்பில் 300 ரூபாய் வீடியோவிற்கு என்று பணம் வசூலிக்கிறபோது அரசாங்கம் அவர்களிடம் ஏன் 100 ரூபாய் வசூலிக்கக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கையாகும். ஏழை மக்கள் தியேட்டர்களில் பார்க்கிற சினிமா படத்திற்கு இன்னும் வரியைக் குறைக்கலாம். குறிப்பாக சினிமா இண்டஸ்ட்ரியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு மிகவும் மோசமான நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. பல பெரிய தியேட்டர்களை இடித்து ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ் கட்டுகிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல தியேட்டர்கள் மூடிகின்ற நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏனென்றால் வீடியோ வந்ததற்குப் பிறகு இன்றைக்கு சினிமா தியேட்டர்களுக்கு மக்கள் அதிகமாகப் போவதில்லை. அதிலும் சனி, ரூயிறுகளில் டி.வி. செண்டர்களிலும் சினிமா போடுகிறார்கள். அந்த நாட்களில் சினிமா தியேட்டர்களில் கூட்டம் இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுடைய வரியை அதிகமாகக் குறைக்க வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு டாக்ஸ் வேண்டுமென்றால் வீடியோவிற்கு டாக்ஸ் போட்டு தங்களுடைய வருமானத்தை ஏற்றிக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்து, சினிமா தியேட்டர்களின் கேளிக்கை வரியை மேலும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வரியை குறைத்ததற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை வரியை குறைத்தவுடன் இன்றைய தினம் மக்கள் சினிமா கட்டணம் குறையும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். வரி குறைக்கப்பட்டது என்றாலும் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டு விட்டன. நகரப்புறங்களிலும், கிராமப் புறங்களிலும் சினிமா தான் மக்களின் பொழுதுபோக்காக மாறி தியேட்டர்களில் கூட்டம் நிரம்பி வழிகிற இன்றைய சூழ்நிலையில் சினிமா கட்டணம் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய நகரங்களில் ஒரே தியேட்டரில் மூன்று, நான்கு தியேட்டர்களை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சொகுசான தியேட்டர்களுக்கே கட்டணங்களை உயர்த்துவதில்கூட தவறு கிடையாது. அப்படிப்பட்ட தியேட்டர்களிலும் இன்றையதினம் கட்டணம் உயர்ந்திருக்கிறது. இவைகளை அரசு கருணை கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள் சினிமாவை தங்களுடைய அத்தியாவசியமான பொழுதுபோக்காக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சினிமா மாயை என்று சொல்லக்கூடிய

1989 நவம்பர் 1] [திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

அளவிற்கு இன்றையதினம் பல்வேறு விளம்பரங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த சினிமா ஆபாசங்களிலிருந்து கட்டுப்படுத்துவதற்கும், குடும்பச் சித்திரங்களை உருவாக்குவதற்குமான வழிகளைக்கூட நமது அரசு காணவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை, வழிகளை காணுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(13-25)

அதுமட்டுமல்ல, கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய தியேட்டர்களில் கூட இப்படிப்பட்ட கட்டண உயர்வுகளைக் கொண்டு வருவது என்பது சரியல்ல. கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண ரீங் டாக்கிஸ் வைத்திருக்கக்கூடிய, சாக்கு படுதாவை வைத்து படங்களைக் காண்பிக்கிறவர்கள்கூட, இப்படிப்பட்ட கட்டணத்தை உயர்த்தி இருப்பது சரியில்லை. இவைகளில் எல்லாம் மணிக்கணக்கில் டிக்கெட்டுகள் வந்து சேர்ந்ததற்குப் பிறகு படம் பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அந்த வகையிலே இந்த சினிமாக் கட்டணத்தை உயர்த்தி இருப்பதை அரசு மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் சினிமாக் கட்டணங்கள் குறைக்கப் பட்டும், வரி குறைக்கப்பட்டும், கூடுதலான விலையில் டிக்கெட்டுகள் விற்கப்படுகிற நிலையைக் குறித்தும் பல உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக எனக்கு முன்னாலே உரையாற்றிய அம்மையார் திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்களும், திரு. பூவராகன் அவர்களும், நானும் மனுக்கள் குழுவின சார்பாக பல்வேறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய அலுவலகங்களுக்குச் சென்றபோது, சினிமா டிக்கெட் பிரச்சினைதான் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக எங்கள் மனுக்கள் குழுவிலே இடம் பெற்றது. அப்போது தூத்துக்குடியில் இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களையும், எஸ். பி. போன்றவர்களையும் நேரில் அழைத்து வைத்து, நாங்கள் கேட்கிறபோது, தூத்துக்குடியில் மட்டுமல்ல, சுற்று வட்டார கிராமங்களில் கூட, போட்டிருக்கிற அந்தக் கட்டணத்தைவிட, மிக மிக அதிகமாக வசூல் செய்து லாபிகள், எங்குமே, எந்த நடவடிக்கையுமே எங்களால் எடுக்க முடியவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைக் காவல் துறை அதிகாரிகளும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துக்

[திரு. பி. என். வல்லரசு] [1989 நவம்பர் 1]

கொண்டார்கள். இப்போதிருக்கிற சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு கட்டுப்படுத்தவே முடியவில்லை. 5 ரூபாய் டிக்கெட்டை 10 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். கண்கூடாக நாங்கள் இதைப் பார்க்கிறோம். 6 ரூபாய் டிக்கெட்டை 12 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள், கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் எங்களால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை என்று எஸ்.பி. அவர்களும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருமே எங்களிடம் ஒப்புக்கொண்டது, நம்முடைய சட்டத் திற்கு வடக்கூடிய ஒரு சவாலாக இது உருவாகி இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இதைப்பற்றி சட்டமன்றத்திலே கூறி, இந்த ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாகக் கவனம் செலுத்துகிற அளவிற்கு நாங்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம் என்று உறுதிமொழியை அளித்துவிட்டு வந்திருக்கிறோம். எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புவது, கட்டணம் போட்டிருப்பதைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக விற்கக்கூடிய நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது என்றால், அவர்களை தண்டிக்கின்ற நிலை சட்டத்தில் இல்லாததுதான். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், எஸ்.பி. அவர்களும் சொல்கிறார்கள், இது குறித்து நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தால், நாளைக்கே ஸ்டே வாங்கி விடுவார்கள், நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சொல்லி, மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். அந்த வட்டாரத்திலே இது பொதுமக்களுடைய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இதே நிலைமைதான் எல்லா வட்டாரத்திலேயும் இருக்கிறது என்பதால், டிக்கெட்டுகள் உரிய கட்டணத்தில் கிடைப்பதற்கும், எவ்வளவு கட்டணம் என்று டிக்கெட்டில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தக் கட்டணத்திற்கே அவைகள் கிடைப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்றும், இதை மீறிச் செய்பவர்களுக்கு சரியான தண்டனை வழங்குவதற்கு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று பல்வேறு தியேட்டர்களில் ஏ.சி.-க்கு என்று சேர்த்து கூடுதலாக வரி வசூல் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அத்தகைய தியேட்டர்களிலே ஏ.சி.-யைப் போடுகிறார்களா என்றால் இல்லவே இல்லை. அதற்கும் சேர்த்துத்தான் கட்டணம் வசூல் செய்கிறார்கள். இதற்கும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. பி. என். வல்லரசு]

கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு திரைப்படம் பார்ப்பது என்பது ஒரு பொழுதுபோக்கு என்ற வகையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனிச் சலுகையை அளிக்கின்ற வகையில், கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற சினிமாத் தியேட்டர்களுக்கு வரிக் குறைப்புச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது பேசுகின்ற சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த உங்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

இதிலே இரண்டு, மூன்று முக்கியமான பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக அரசினுடைய கவனத்தை நான் ஈர்க்க விரும்புகிறேன். இன்று இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழகத்திலே மட்டும்தான் சினிமாவே வாழ்க்கை என்கிற சூழ்நிலை உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது. நகரங்களிலேயும், நகரங்களைச் சுற்றி இருக்கின்ற கிராமங்களிலேயும் காலை 8 மணிக்கே சினிமா பார்க்க வரிசையிலே நிற்கிற ஒரு கூட்டம் உருவாகி இருப்பது இந்தியாவிலே தமிழகத்திலே மட்டும்தான் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(13-30)

காலையிலே 7 மணிக்கே படித்த இளைஞர்கள், படித்த இளம் பெண்கள் சினிமாவிற்குப் போய் வரிசையில் நின்று, மனிதன் உழைக்கின்ற நாட்களை, மனித நாட்களை வீணடிக்கின்ற—wasting human labour hours. என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள்—அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இன்று இந்தியாவிலே தமிழகத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் இல்லை. 5 காட்சிகள், 7 காட்சிகள் என்று ஓட்டக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே மக்களுடைய ரசனை மிகத் தரம் தாழ்ந்து இருக்கிறது. சில இடங்களிலே சொல்லுகிறார்கள், தினசரி 5 காட்சிகள், சனி, ஞாயிறு விடிய விடிய காட்சிகள் என்று சொல்லி மனிதர்களுக்கு சினிமாவைத் தவிர வேறு வேலையே இல்லையா என்ற ஒரு கேள்விக்குறியை எழுப்புகிற அளவுக்கு இன்றைக்கு தமிழகத்தினுடைய ரசனை தரம் தாழ்ந்து இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று அரசு ஆராய வேண்டும்.

[திரு. சர். பிட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

[1989 நவம்பர் 1]

அவ்வாறு மனிதர்கள் படிக்கக்கூடிய நேரம், வேலை செய்யக் கூடிய நேரம், உழைக்கக் கூடிய நேரம், தொழிற்சாலை நடக்கக் கூடிய நேரம், கல்விச் சாலைகள், கலாசாலைகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கிற நேரங்களிலேகூட, இந்த சினிமாத் காட்சிகளை நிப்பாட்டினால் என்ன என்பதை அரசு ஆராய வேண்டும். அப்படி ஒரு சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்காமல் போனால், அப்படியே ஒரு பகுதி மக்கள் வழி நடத்தப்படுவார்கள் என்று சொன்னால், அது எதிர்கால தமிழகத்திற்கு சரியான வாய்ப்பைத் தராது என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதற்கும் மேலே இந்த 'ஏ' படங்களின் காட்சிகளை எல்லாத் திரையிலும் கட்டாயமாக காண்பிக்கக்கூடிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த 'ஏ' சர்டிபிகேட் எதற்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைக்கூட பாராமல், சின்னஞ்சிறுவர்கள் கூட, சிறுமியர்கள்கூட, இந்த வயது வந்தவர்களுக்கு என்றிருக்கிற படத்தை பார்க்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசு அந்த இளம் மனதுகள் அழுகி விடாதவண்ணம், அந்த இளம் மனதிலே ஒரு சேர்வு வந்து விடாத வண்ணம் அல்லது தவறான பாதையிலே அவர்கள் வழி நடத்தப்படாத வண்ணம், அந்தப் படங்களை கட்டாயமாக வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும் காண்பிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை இன்றைக்கு எல்லாத் திரை அரங்குகளிலும் உருவாக்கக்கூடிய ஒரு பொறுப்பை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நான் இன்னும்கூட அதிகமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், வயது வந்தவர்களுக்கு என்று இருக்கிற படங்களுக்கு சற்று வரியைக்கூட அதிகமாக விதித்து, வரியைக் கூட அதிகமாக்கினால் என்ன என்பதை கூட அரசு சிந்தித்து பீனல் டாக்ஸ் என்ற முறையிலே செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு உணர்வுக்கு தீனி போட்டு படம் பார்க்க விரும்புகிறவர்கள் அப்படி படம் பார்ப்பதை அனுமதிக்கிற வகையிலே அரசு அதிகமாக வரி விதித்தால் என்ன என்பதைக்கூட அரசு சிந்திக்க வேண்டும். அதைக் கூட சிந்திக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தாற்போல அந்த திரை அரங்குகளில் வேலை பார்க்கிற தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றியும் அரசு ஆராய வேண்டும்.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்]

கூடுதலாக வரும் வருமானத்திலே நகராட்சிகளுக்கும் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அதிக விழுக்காடுகளை கொடுக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் வருமானம் இல்லாத பஞ்சாயத்துகளும் வருமானம் இல்லாத நகராட்சிகளும் இந்த ஆதாரத்தை மட்டும் நம்பி நகரமன்ற நிர்வாகத்தை, பஞ்சாயத்துக்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்போது கிடைக்கிற கூடுதல் வருமானத்தின் மூலம் ஏதாவது கூடுதல் தொகை ஒதுக்க முடியுமா என்பதையும் அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த திருத்தச் சட்ட முன்வடிவைக் குறித்து எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இறுதியாகப் பேசிய நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் சில பொதுவான பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்துக்காட்டி, தமிழ்நாட்டில் சினிமாவே வாழ்க்கையாக ஆகிவிட்டது, அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். சினிமாவை அறவே நீக்கிவிட முடியாது. ஆனால் அவர் கூறிய தத்துவம் 'சினிமாவே வாழ்க்கையாக ஆகிவிட்டது' என்பதை மாற்றுகிற முயற்சியில் இந்த அரசு நிச்சயமாக ஈடுபடும், ஒத்துழைக்கும். திரு. ஆல்போன்ஸ் போன்ற நண்பர்களும் அதை இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசிய அளவோடு நிறுத்தாமல் சினிமாவே வாழ்க்கையாக எப்படி எப்படி மாறிவிட்டது. எங்கெங்கே மாறிவிட்டது என்பதைத் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் அல்ல, அலகாபாத் வரையிலே சென்று எண்ணிப் பார்த்து அவர் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சினிமா தியேட்டர்களில் உள்ளபடியே வேதனைப்படக்கூடிய சம்பவமாக—ஒரு நாள் ஒரு அதிகாரி கூட என்னிடத்திலே மிகுந்த வருத்தத்தோடு அதைக் குறிப்பிட்டார். எந்தெந்தக் காட்சியில் தணிக்கையிலே வெட்டப்படுகிறதோ, அவைகளைக் கூட தணிக்கை அதிகாரிகளுடைய கண்களை மறைத்துவிட்டு, தொலைத் தூரத்திலே உள்ள திரை அரங்குகளிலே அப்படிப்பட்ட காட்சிகளை, தணிக்கை செய்யப்பட்ட காட்சிகளைக்கூட இணைத்து படத்தைக் காட்டுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அதைவிட இன்னும் மோசமாக ஆபாசக் காட்சிகள், சொல்லக் கூச்சப்படுகிற காட்சிகளைக்கூட படத்தின் இடை இடையே ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

சில மணித் துளிகள் வந்து மின்னல் வேகத்தில் போய் விடுகிற நிலையில், தியேட்டர்காரர்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக காட்டு கிறார்கள் என்ற அந்தத் தகவல்களும் அரசுக்கு வராமல் இல்லை.

அதைப்போலவே புதிய படங்கள், நல்ல கதாநாயகர்கள், மக்களிடத்திலே பிரபலமான கதாநாயகர்கள் நடிக்கிற படங்கள் வெளி வருகிற நேரத்திலே எல்லாம்—இப்போது சில உறுப்பினர்கள் டிக்கெட் கட்டணத்தை ஏற்றிவிட்டார்களே, நியாயமா? இது ஏழைகளுக்குச் செய்யப்படுகிற தீங்கு அல்லவா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களே முதலில் பேசியதை ஓரளவு மறந்து விட்டு பிறகு பேசும்போது 5 ரூபாய் டிக்கெட்டை 10 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வாங்குகின்றவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் அதை விற்கின்றார்கள். 5 ரூபாய் டிக்கெட்டை 10 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் டிக் கெட் கட்டணம் ஓரளவு மிகக் குறைந்த சதவிகிதம் ஏற்றப்பட்ட (13-35)

டிருப்பதால் எந்த ஏழையும் எளியவர்களும் வருத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்த மாற்றங்களின் காரணமாக கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் கூட இதற்கு முன்பு 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் கொடுத்து நாங்கள் டிக் கெட்டைப் பெற வேண்டியிருந்தது. இன்றைக்கு 1 ரூபாய், 2 ரூபாய் என்று அந்த டிக்கெட்டுகள் நிச்சயப்படுத்தப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் எங்களை யாரும் எமாற்ற முடியவில்லை என்கின்ற மகிழ்ச்சியோடு இருப்பதாகத்தான் எனக்கு செய்திகள் வருகின்றன. இந்த மாற்றங்களை எல்லாங்கூட இந்த அரசே தன்னிச்சையாக செய்து விடவில்லை. 31-5-1989 அன்று ஒரு நாளும், பிறகு 9-6-1989 மற்றொரு நாளும் திரைப்படத் துறையிலே உள்ள பல்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்த தயாரிப்பாளர்கள், விநியோகஸ்தர்கள், திரையிடுகின்ற திரைப்படங்கு உரிமையாளர்கள் வக்கனை பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளை அவர்களுடைய சங்கச் சார்பில் அழைத்து தலைமைச் செயலகத்திலே நானும் தொடர்புடைய அமைச்சரும் மற்ற அதிகாரிகளும் அவர்களிடத்திலே நீண்ட நேரம் விவாதித்து அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும், வாசின் கருத்துக்களையும் அலசி உராய்ந்து ஒரு திட்டம் எற்றிக்கொண்ட முடிவுகளைத்தான் பிறகு அறிவித்தோம். அதுதான் அவசரச் சட்டமாக வந்தது. அதுதான் இன்றைக்கு சட்ட முன்வடிவாக இந்த மன்றத்திலே

1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அடிப்படை கேளிக்கை வரி, இரண்டாவதாக கேளிக்கை வரி மீதான மேல் வரி—சர்சார்ஜ் ஆன் என்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ், மூன்றாவதாக கேளிக்கை வரி மீதான கூடுதல் மேல் வரி—அடிஷனல் சர்சார்ஜ் ஆன் என்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ், நான்காவதாக காட்சி வரி—அதாவது ஷோ டாக்ஸ், ஐந்தாவது காட்சி வரி மீதான மேல் வரி—சர்சார்ஜ் ஆன் ஷோ டாக்ஸ், ஆறாவது காட்சி வரி மீதான கூடுதல் மேல் வரி—அடிஷனல் சர்சார்ஜ் ஆன் ஷோ டாக்ஸ் என்று இப்படி 6 விதமான வரிகள் இருந்தன. இந்த ஆறு விதமான வரிகளையும் ஒரே வரியாக ஆக்கி 53 சதவிகிதம் என்று இருந்த அந்த வரியை 40 சதவிகிதம் ஆக இந்த அரசு அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று குறைத்துத் தந்தது. அப்படி அந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டபோது அரசு அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னது. நாங்கள் 40 சதவிகிதம் ஆக அதைக் குறைக்கிற காரணத்தால் அரசினுடைய வருமானம் கேளிக்கை வரி மூலமாக இதுவரையிலே கிடைத்துவந்த வருமானம் குறையக்கூடும். எனவே கட்டணத்தை சில விழுக்காடுகள் நீங்கள் ஏற்ற வேண்டும் என்று அரசு சொன்னவுடன் அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஏற்று வதற்கு சம்மதம் தந்தார்கள். நான் எந்த அளவிற்கு அவர்கள் இതിலே மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு கடிதத் தைப் படிப்பது நலம் என்று கருதுகிறேன். இங்கே அண்ணா தி.மு.க. வரிசையிலே சில உறுப்பினர்கள் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள தியேட்டர்காரர்களுக்காக மெத்தவும் வருத்தப்பட்டு பேசினார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கு கடிதம் எழுதியிருப்பவர்கள் தமிழ்நாடு பிலிம் எக்சிபிட்டர்ஸ் அசோசியேஷன், திரைப்படக் கொட்டகைகளின் சொந்தக்காரர்களுடைய சங்கத்தின் சார்பிலேதான் இந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் அவர்களுடைய பொதுக் காரிய தரிசியாக இருக்கின்ற டி. இராமானுஜம் அவர்கள்—அண்ணா தி.மு.க. நண்பர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். மறைந்த நம் முடைய முதலமைச்சர் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர், எனக்கும் வேண்டிய நண்பர், திரை உலகத்தில் நீண்ட நெடு நாட்களாக இருப்பவர். ப்ல திரையரங்கு களுக்குச் சொந்தக்காரர். இந்தத் திரைப்பட கொட்டகை களுடைய உரிமையாளர்கள் சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருப்பவர். அவர் எழுதியுள்ள கடிதத்திலேயே, “ஏற்கெனவே திரைப்பட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

உலகம் நலிந்து கொண்டு வருவதை தாங்கள் அறிந்து அதை எப்படியும் சீர்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் திரைப்படத் துறையை கலந்து தாங்கள் தக்க சமயத்தில் உதவி செய்ததினால், இந்தத் திரைப்பட உலகில் எல்லோரும் மகிழ்ந்திருக்கும் அளவிற்கு திரைப்பட உலகம் வளர்ந்து வருகிறது. திரையரங்குகளில் படம் பார்ப்பவர்கள் செலுத்தி வந்த கம்பவுண்டிங் வரி இல்லாத இடங்களில் கார்ப்பரேஷன், ஸ்பெஷல் கிரேட் முனிசிபாலிடிக்களில் இப்போதுள்ள 6 வித வரிக்குப் பதிலாக ஒரே வரிபாக்கி அந்த வரியையும் கூட 53 சதவிகிதத்திலிருந்து 40 சதவிகிதம் ஆக (13-40)

குறைத்து திரைப்பட உலகைச் சேர்ந்த தயாரிப்பாளர்கள், விநியோகஸ்தர்கள், உரிமையாளர்கள் எல்லோரும் பயன் அடைந்து, சிறந்த தரமான படங்களை நல்ல முறையிலே துணிவு கொண்டு எடுக்க இது வழி வகுக்கிறது. உதாரணமாக, திரையரங்குகளில் முன்பு 53 சதவிகிதம் இருக்கும்போது உள்ள வரி விகிதத்தையும், இப்போது வரி குறைந்து 40 சதவிகிதம் அளவிலே உள்ள வரி விகிதத்தையும் பற்றி ஒருசில திரையரங்குகளின் வருகைக் குறிப்பிட்டு இத்துடன் இணைத்துள்ளோம். இதனால் திரைப்பட உலகில் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுறுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, யாரும் குறைவில்லாமல் பெரிய அளவில் திரைப்பட உலகம் வளர இது திருப்பு முனையாக அமைந்தது.

(13-40)

இதேமாதிரி 'கம்பவுண்டிங்' முறையிலே வரி செலுத்தும் இடங்களில் அரசு இப்போதுள்ள அதிகப்பட்சமான 34 சதவிகித வரியை 30 ஆகக் குறைத்தும், அனுமதிக்கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தியும், சர்க்காரும் நஷ்டப்படாமல், பொதுமக்களும் கஷ்டப்படாமல் திரைப்படத் தொழில் லாபகரமாக வளர உங்களுடைய உத்தரவு நல்ல முறையில் அமைந்துள்ளது. உதவிக்குப் பெரிதும் நன்றி" என்று திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் சங்கத்தின் சார்பாக அது னுடைய பொதுச் செயலாளர், கலைவர் ஆகியோர் எனக்குக் கடிதங்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள்.

நான் உங்களுக்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல வேண்டுமே யானால், படத் தயாரிப்பாளர்கள், தியேட்டர்காரர்கள், அவர்களுக்கு முன்பெல்லாம் என்ன வருமானம் வந்தது, இப்போது என்ன வருமானம் வருகிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு முன்பு, பொதுவாக இந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்பு, இந்த மாற்றங்கள் அமலாக்கப்படுவதற்கு முன்பு, எப்பால், மே, சூன்

1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆகிய இந்த மாதங்களில், 1989 ஆம் ஆண்டிலே 16.45 கோடி ரூபாயாக அரசுக்கு வருமானம் இருந்தது. சூலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் ஆகிய இந்த மூன்று மாதங்களில் அரசு வருமானம் 17 கோடியே 49 இலட்சம் என்கின்ற அளவிற்கு இந்த வருமானம் உயர்ந்திருக்கின்றது. அது மாத்திரமல்ல. நான் படங்களுக்கு உரையாடல் எழுதுபவன் மாத்திரமல்ல, படங்களையும் ஒரு காலத்திலே தயாரித்தவன் என்ற முறையில்—தம்பி திருநாவுக்கரசு இப்போதுதான் குழைந்திருக்கிறார்—அதனுடைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் தெரியும். ஆனால் அப்போது எல்லாம் இந்தப் படத்துறையில், தயாரிப்பாளர்களுக்கு எதுவும் மிச்சப்படாது. மிச்சப் படுவது எல்லாம் விநியோகஸ்தர்களுக்கு என்கின்ற அளவிலே தான் மிச்சப்படும் அல்லது சர்க்காருக்கு வரியாகப் போய்ச் செரும்.

ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். மகாராணி தியேட்டர் சென்னையில். ஏற்கெனவே கிராஸ் கலெக்ஷன், மொத்தமாக வசூலாகிற தொகை 3,082 ரூபாய் அப்போது. அதற்கு என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ், நான் சொன்ன அந்தப் பல வரிகள் இருக்கிறதே, ஆறு விதமான வரிகள், அதைக் கொடுத்தால், 1,555 ரூபாய் அதிலே வரியாகப் போய்விடும். மீதமுள்ள 1,527 ரூபாய்தான் நெட் கலெக்ஷன். அது தியேட்டர்காரர்களும், தயாரிப்பாளர்களும், விநியோகஸ்தர்களும், மூன்று பேரும் பங்கு போட்டுக் கொள்ள வேண்டிய கலெக்ஷன். ஆனால் இப்போது செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதலின் காரணமாக, கிராஸ் கலெக்ஷன், மொத்த வசூல் 4,021 ரூபாய், அந்த தியேட்டரில். அதிலே என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் 1,609 ரூபாய்; 100 ரூபாய்தான் அதிகமாகிறது ஏறத்தாழ. ஆனால் நெட் கலெக்ஷன், ஏற்கெனவே ரூ. 1,527 ஆக இருந்ததற்குப் பதிலாக ரூ. 2,412 ஆக உயர்கிறது.

இன்னொரு தியேட்டரை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால், அண்ணா சாலையில் உள்ள அலங்கார் தியேட்டர். முன்பு கிராஸ் கலெக்ஷன் 6,346 ரூபாய். அப்போது என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ், அதற்கு 3,293 ரூபாய். நெட் கலெக்ஷன், தியேட்டர்காரரும், விநியோகஸ்தரும், தயாரிப்பாளரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய தொகை 3,053 ரூபாய். இப்போது இந்த மாற்றத்திற்குப் பிறகு கிராஸ் கலெக்ஷன் அந்தத் தியேட்டரில் 8,639 ரூபாய். வரி 3,456 ரூபாய். உயர்த்தப்பட்ட வரி, நெட் கலெக்ஷன் 5,183 ரூபாய். 3 ஆயிரம் ரூபாய் 5 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்கிற காரணத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

தால் தயாரிப்பாளர் நஷ்டம் அடையவில்லை. தியேட்டர்காரர் நஷ்டம் அடையவில்லை. விநியோகஸ்தர் நஷ்டம் அடையவில்லை. அதன் காரணமாக திரை உலகத்தில் இருக்கின்ற 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு இல்லை. அதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

(13-45)

சில நண்பர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், தியேட்டர்களை எல்லாம் இன்றைக்கு இடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குத் திரை உலகம் பாழ்ப்பட்டு போய்விட்டது, திரைப்படத் தொழில் நசிந்து விட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் உங்களுக்குத் தெரிந்த நண்பருடைய பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமானால் காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே நல்ல நண்பராக இருக்கின்ற திரு. உமாபதி அவர்கள் இந்த மாற்றம் வருவதற்கு முன்பாக என்னிடத்திலே பேசிக் கொண்டு இருந்தார், “என்னுடைய தியேட்டரை விலை கூறிவிட்டேன், விற்கப் போகிறேன்” என்று சொன்னார். இந்த மாற்றம் வந்த பிறகு என்னைச் சந்தித்து நான் அந்த முடிவை மாற்றிக்கொண்டு விட்டேன். இந்த முடிவின் காரணமாக தியேட்டர் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே விற்கப் போவது இல்லை, தொடர்ந்து நடத்துகிறேன் என்று சொன்னார். இத்தகைய மாற்றம் ஏற்படாவிட்டால் தமிழ்நாட்டில் பல திரைப்பட அரங்குகள் இடிக்கப்பட்டு இருக்கும், திரைப்படத் தொழிலாளர்கள் பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் வாழ்வு இழந்து போயிருப்பார்கள். எனவேதான் இது ஏதோ 4, 5 நடிகர்கள், 10, 15 தயாரிப்பாளர்களுடைய நலத்தை முன்வைத்து செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் அல்ல. பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சென்னையில் ஸ்டுடியோக்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஆனாலும் ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய தியேட்டர்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் ஆனாலும் பல லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு வாழ்வு வீணாகக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இப்போது நடைமுறைக்கு வந்து இருக்கின்றன.

இதிலே நீங்கள் சொல்லிய பல கருத்துக்களில் நகரை ஒட்டியிருக்கின்ற கிராமத்தில் இப்போது செய்யப்பட்டு இருக்கின்ற மாற்றத்தை எதிர்த்து இங்கே அ.தி.மு.க. வரிசையில் ஒரு நண்பர் இங்கே பேசினார், பேசும்போது நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். படங்களை ஓடாமல் செய்வதற்காக இதைச் செய்கிறோம் என்று கூறிப்பிட்டு

1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

டார். அது தவறு. கிராமபுறங்களில் எம். ஜி. ஆருடைய படங்கள் ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. யாருடைய படமாக இருந்தாலும் நல்ல படமாக இருந்தால் பழைய படங்களில் கூட நல்ல படமாக இருந்தால் அதை பார்க்க மக்கள் யாரும் தவறுவது இல்லை.

நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். வேலூர், காட்பாடி என்று எடுத்துக்கொண்டால் இது போன்ற ஒரு சலுகை காட்பாடிக்கு கிடைக்கிறது என்பதற்காகவே பட விறியோகஸ்தர்கள் வேலூரில் உள்ள நகர்ப்புறத்து தியேட்டர்களில் புதிய படங்களை வெளியிடாமல் காட்பாடி தியேட்டரில் வெளியிட்டு வரி ஏய்ப்பு செய்வதிலே ஈடுபட்டார்கள். எனவேதான் அதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இதுபோன்ற ஒரு நிலையை அரசு மேற்கொள்ள நேரிட்டது.

நம்முடைய அம்மையார் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய உறுப்பினராக இருக்கின்ற திருமதி பாப்பா உமாநாத் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட த்தைப் போல இன்னமும் பல தியேட்டர்களில் புதிய படங்கள் வருகிற நேரத்தில் இதுபோன்ற மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன. அதை நேரிலே குழு உறுப்பினர்கள் சென்றபோது அவர்களும், நம்முடைய திரு. வல்லரசு போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலிருந்து நேரிலே கண்டு அறிந்ததாக, கேட்டு அறிந்ததாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை யெல்லாம் கண்டுபிடித்து தக்க தண்டனை வழங்க இன்னும் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகும் அரசை ஏமாற்ற, வரியை ஏமாற்ற சில தியேட்டர்காரர்கள், அவர்களுக்கு ஒத்துழைக்கக் கூடிய சில அதிகாரிகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

சென்னைக்கு அருகிலே ஒரு தியேட்டரில் கடந்த 2 ஆண்டு காலத்திலே நாங்கள் சென்று ஆராய்ந்ததில் கிட்டத்தட்ட 80 லட்ச ரூபாய்க்கு வரி ஏய்ப்பு செய்யப்பட்டது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எனவே இப்படிப்பட்ட தியேட்டர்காரர்கள் நாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல ஒரு புதிய படம் வந்தால் அந்தப் படத்தை தன்னுடைய தியேட்டரில் வெளியிடும் போதே அதை வியோ செய்து அதை மக்களுக்கு விற்று அந்தப் படத்தினுடைய வசூலைக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

கெடுக்கின்ற சில திரையரங்க உரிமையாளர்களும் உண்டு. அவர்கள் எல்லாம் அதிகமாக இந்தப் பகுதியிலே இல்லை. தென் மாவட்டங்களிலே அவர்கள் உண்டு. அவர்கள் யார் என்பது நம்முடைய திரு. ஆல்போன்ஸ் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் மீது எல்லாம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு அத்தகைய மோசடிகள் குறைந்து புதிய படங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இன்றைக்கு வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ சினிமாவிற்காக இந்த அரசு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு இவைகளையெல்லாம் செய்வதாக யாரும் எண்ணக் கூடாது.

அதைப்போலவே ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிகக் கட்டணத்தை உயர்த்தி விட்டதாகவும் யாரும் எண்ணக்கூடாது. இன்னும் கொஞ்சம் கட்டணத்தை அதிகமாக உயர்த்தினாலும் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில் அதைத் தருவதற்கு அந்த மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். எனவே இதிலே எந்தவிதமான மறுப்பதற்கு, ஆட்சேபிப்பதற்கான கருத்துக்கள் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டி உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகத் தொகை இதிலிருந்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. ஏற்கனவே அரசுக்கு இந்த கேளிக்கை வரி மூலமாக 35 விழுக்காடும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு 65 விழுக்காடும் என்று இருந்தது. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின்படி அரசுக்கு 30 35 விழுக்காடும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு 65 விழுக்காடும் என்று இந்தச் சட்டத்திலே இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக உரிமைகளை, அதிக நிதியை ஒதுக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடு என்பதையும் தெரிவித்து இதை நீங்கள் அனைவரும் ஒரு மனதாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

(13-50)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி தனது தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் இங்கே கூறிய கருத்துக்கள், மிகத் தெளிவாக சினிமா கட்டண உயர்வுக்குக் காரணம்

1989 நவம்பர் 1] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

கற்பிப்பதைப்போல இருந்தது. இருந்தாலும் மற்றொன்றைக் கூட இங்கே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேலூர் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால், ஒரு பத்திரிகையிலே நான் பார்த்த செய்தியைச் சொல்லி அதற்கான விளக்கத்தை முதல்வர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலூர் அரசு திரையரங்கில். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொடர்ந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. வலியுறுத்துகிறீர்களா, இல்லையா என்பதை மட்டும் தெரிவிங்கள்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : அரசு திரையரங்கில் கட்டணம் இரட்டிப்பாக மாற்றப்பட்டு விட்டதாக ஒரு பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அது தொடர்பாக முதல்வர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்ற அந்தக் கருத்து சரியானதாக இல்லை. இருந்தாலும் உறுப்பினர் தெரிவித்திருக்கிறார் என்பதற்காக மீண்டும் விசாரிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது ; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் நிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1989 நவம்பர் 1]

பிரிவுகள் 2 முதல் 18 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1 முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1989) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. அரசினர் தீர்மானம்.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் விதி 30(3)-ன் கீழ் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம்-4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்) என்ற தலைப்பின்கீழ், வரிசை எண். 5. 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1989) என்று உள்ளதை நாளை (2-11-1989) எடுத்துக் கொள்ளலாம்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.